

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Evropský polytechnický institut s.r.o., IČO 63468352**
sídlem Osvobození 699, Kunovice
zast. advokátkou JUDr. Ivou Kuckirovou,
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno,

proti
žalovanému **Národní akreditační úřad pro vysoké školství**
sídlem Karmelitská 5, 118 00 Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala určení nezákonnosti zásahu žalovaného, který měl spočívat v zahájení a provedení kontroly Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství (dále též „žalovaný“ nebo „akreditační úřad“) na vysoké škole Evropský polytechnický institut s.r.o. a to od 18. 6. 2018 do 10. 12. 2018.
- 2. Žalobkyně v podané žalobě nejprve popsala skutkový stav věci, když uvedla, že

- dne 28. 4. 2016 vydalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (na základě návrhu Akreditační komise ze dne 10. 12. 2015) rozhodnutí č. j. MSMT-47000/2015-7, kterým žalobkyni omezilo akreditaci akreditovaného bakalářského studijního programu „Informatika“ se studijním oborem „Ekonomická informatika“, a to tak, že žalobkyni zakázalo počínaje akademickým rokem 2017/2018 přijímat ke studiu v uvedeném studijním programu další uchazeče;
 - dne 18. 6. 2018 zahájil akreditační úřad u žalobkyně kontrolu; žalobkyně byla o tom informována dopisem akreditačního úřadu č. j. NAU-242/2018-2;
 - dne 11. 10. 2018 byl vyhotoven protokol o kontrole, ve kterém byla řada faktických chyb i výtek porušení právních předpisů, se kterými žalobkyně nesouhlasí. Po seznámení se s protokolem podala žalobkyně 15 námitek ke znění protokolu a 17 námitek k samotnému průběhu kontroly;
 - dne 10. 12. 2018 rozhodl předseda žalovaného o námitkách žalobkyně rozhodnutím č. j. NAU-242/2018-31, a to tak, že námitky č. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 a 15 proti kontrolním zjištěním a námitky č. II/1, II/2, II/3, II/4, II/5, II/6, II/7, II/8, II/9, II/10, II/11, II/12, II/13, II/14, II/15, II/16, II/17 a II/18 zamítl. Námitce č. 7 proti kontrolním zjištěním částečně vyhověl a námitce č. 1 proti kontrolním zjištěním zcela vyhověl. Zároveň předseda žalovaného částečně změnil text protokolu.
3. K nezákonnému zásahu došlo podle žalobkyně proto, že se žalovaný při provádění kontroly dopustil nezákonností, které žalobkyně rozdělila do následujících žalobních bodů:
4. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobkyně nezákonné zahájení kontroly.
5. S poukazem na čl. 17 statutu akreditačního úřadu (dále jen „Statut“) žalobkyně uvádí, že již před vlastním zahájením kontroly bylo porušeno její právo na seznámení se s důvody kontroly a právo na podání stanoviska k těmto důvodům dle čl. 15 odst. 1 Statutu. Žalobkyně nemohla toto právo využít, neboť nevěděla, z jakého právního titulu byla kontrola zahájena.
6. Kontrola se sice podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“) vždy zahajuje z moci úřední, nicméně zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen „zákon o vysokých školách“) připouští dvojí zahájení tzv. vnější kontroly. Podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. a), b) zákona o vysokých školách se vnější hodnocení provádí buď (a) na základě podnětu ministra, nebo (b) shledá-li akreditační úřad závažné důvody pro mimořádné hodnocení. Přitom platí, že podle čl. 15 odst. 1 Statutu podnět k provedení mimořádného vnějšího hodnocení vysoké školy může podat předseda akreditačního úřadu po předchozím projednání v předsednictvu akreditačního úřadu, nebo tento podnět může předsedovi akreditačního úřadu podat nejméně třetina všech členů rady akreditačního úřadu; podnět musí být odůvodněn. Předseda akreditačního úřadu k důvodům uvedeným v podnětu vyžádá stanovisko dané vysoké školy; lhůta pro podání tohoto stanoviska činí 15 dnů od doručení žádosti předsedy akreditačního úřadu.
7. Žalobkyně namítá, že předseda akreditačního úřadu si měl vyžádat stanovisko žalobkyně, avšak stanovisko si předseda nevyžádal. Žalobkyně považuje za pochybení žalovaného rovněž, že jí dosud není známo, zda byla kontrola zahájena podle § 84 odst. 2 písm. a) zákona o vysokých školách nebo podle § 84 odst. 2 písm. b) zákona o vysokých školách.

8. *Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobkyně, že došlo k nedostatečnému vymezení předmětu kontroly.*
9. *Žalobkyně upozorňuje, že v pověření ke kontrole byl předmět kontroly vymezen velmi obecně, a to následovně: „V souladu se Zásadami pro výkon kontroly čl. 1 odst. 3 písm. a), b) a c) bude předmětem kontroly zjištění, zda uskutečňování akreditovaných činností vysokou školou nebo její součástí není v rozporu s ustanoveními zákona o vysokých školách, standardů pro akreditace ve vysokém školství (Nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství.), popř. dalších právních předpisů týkajících se uskutečňování akreditovaných činností vysokými školami, zejména zda (1) činnost orgánů vysoké školy nebo její součástí týkající se vzdělávání, tvůrčí a s nimi souvisejících činností probíhá v souladu s částí třetí zákona o vysokých školách, (2) uskutečňování studijních programů probíhá v souladu s částí čtvrtou a devátou a se souvisejícími ustanoveními zákona o vysokých školách a se standardy pro akreditace (Nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství.), (3) a zda přijímací řízení a studium probíhají v souladu s částí pátou a se souvisejícími ustanoveními zákona o vysokých školách.“, resp. byl pouze zkopírován čl. 1 odst. 3 písm. a), b) a c) zásad akreditačního úřadu pro výkon kontroly. Takové vymezení kontroly žalobkyně nepovažuje za „konkrétní vymezení předmětu kontroly“, tak jak to vyžaduje čl. 2 odst. 4 zásad akreditačního úřadu pro výkon kontroly.*
10. *Ve třetím žalobním bodu namítá žalobkyně překročení doby kontroly.*
11. *S poukazem na ustanovení § 4 odst. 1 kontrolního řádu (dle něhož kontrolu vykonává fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil) žalobkyně uvádí, že v dané věci bylo vydáno pověření ke kontrole pro šest osob na dobu od června 2018 do srpna 2018. Přitom zástupci žalovaného se dostavili k žalobkyni (do sídla vysoké školy) dne 5. 9. 2018 a nezákonně poříдили fotokopie listin do mobilního telefonu. Tímto bylo porušeno ustanovení § 7 a § 9 písm. b) a c) kontrolního řádu. Nadto podle čl. 3 odst. 3 písm. f) zásad akreditačního úřadu pro výkon kontroly je pověřená osoba povinna „oznámit zpravidla 5 pracovních dnů předem kontrolovanému subjektu termín kontroly na místě“, k takovému oznámení vůbec nedošlo.*
12. *Ve čtvrtém žalobním bodu namítá žalobkyně nezákonné odnětí dokumentů žalobkyně.*
13. *Blíže žalobkyně uvádí, že zástupci žalovaného si odnesli osobní spisy studentů mimo dohled zástupců žalobkyně a nedodali seznam dokumentů z těchto spisů, které si zkopírovali bez přítomnosti zástupců žalobkyně; současně si odnesli i části spisů, které s kontrolou vůbec nesouvisely, čímž bylo porušeno ustanovení § 9 písm. d) a e) kontrolního řádu. Protokol o kontrole nezachycuje, že by byly pořízeny kopie konkrétních listin, přesto je evidentní, že k pořízení kopií došlo, což vyplývá z dopisu akreditačního úřadu ze dne 11. 10. 2018, č. j. NAU-242/2018-16, který se týkal žádosti o výmaz osobních údajů studentky D., kde žalovaný uvádí, že některé dokumenty skartoval, protože se skutečně netýkaly kontroly. Z této listiny pak vyplývá i fakt, že byly odneseny i dokumenty dalších studentů. K odnětí dokumentů došlo zejména v době, kdy pověření o kontrole nemělo právní účinky, z čehož žalobkyně dovozuje vážný zásah do jejích práv, neboť zástupci žalované neměli v prostorách vysoké školy co pohledávat a zneužili své postavení a pravomoci.*
14. *V pátém žalobním bodu namítá žalobkyně neustavení hodnotící komise.*

15. Žalobkyně s poukazem na čl. 28 odst. 1 a čl. 29 odst. 1 a odst. 6 písm. e), f) Statutu, ust. § 83c odst. 2 písm. b) a g) zákona o vysokých školách uvádí, že v daném případě je evidentní, že kontrola musela být zahájena před datem 18. 6. 2018, kdy byl žalobkyni doručen první dopis akreditačního úřadu a pověření ke kontrole č. j. NAU-242/2018-1. Tomuto datu musel předcházet buď podnět ministra školství, mládeže a tělovýchovy, anebo schválení usnesení o provedení mimořádného vnějšího hodnocení. Hodnoticí komise musela být ustavena nejpozději do 17. 7. 2018, avšak zřejmě nebyla ustavena dodnes, protože o tom nebyla žalobkyně informována. Podle čl. 29 odst. 8 Statutu se však žádost o stanovisko ke složení hodnoticí komise zasílá příslušné vysoké škole bezodkladně po jejím ustavení, přičemž lhůta pro zaslání stanoviska vysokou školou činí 7 dnů od doručení žádosti (viz čl. 29 odst. 8 Statutu). Toto stanovisko nemohla žalobkyně zaslat, zejména vznést případné námitky podjatosti (čl. 29 odst. 12 Statutu). V daném případě buď hodnoticí komise nebyla ustavena, anebo byla ustavena, ale žalobkyně o tom nebyla vyrozuměna a jsou jí tak upřena důležitá práva, zejména právo vznést námitku podjatosti a právo vyjádřit své stanovisko ke složení komise.
16. Právě upření práva vznést námitku považuje žalobkyně za nejzávažnější procesní pochybení, které mělo vliv na zákonnost celé kontroly, jejího výsledku a bude mít vliv na zákonnost dalších navazujících rozhodnutí, např. rozhodnutí o zahájení řízení o odnětí akreditace či samotném rozhodnutí o případném odnětí akreditace.
17. *V šestém žalobním bodu* namítá žalobkyně opožděné vyhotovení protokolu o kontrole.
18. Podle ustanovení § 12 odst. 2 kontrolního řádu se protokol o kontrole vyhotoví ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů. Dle žalobkyně poslední zákonný úkon kontroly proběhl nejpozději dne 31. 8. 2018, neboť kontrola byla pověřením ke kontrole ze dne 18. 6. 2018, č. j. NAU-242/2018-1 omezena srpnem 2018. Žalobkyni o prodloužení lhůty nikdo neinformoval, proto měl být protokol o kontrole vyhotoven nejpozději ke dni 30. 9. 2018. Přesto byl protokol o kontrole vyhotoven až dne 11. 10. 2018. Nejde o zvláště složitý případ, aby mohla být lhůta prodloužena, a i pokud by se o takový případ jednalo, musela by být žalobkyně o tomto informována, což nebyla.
19. *V sedmém žalobním bodu* namítá žalobkyně vady kontrolního protokolu.
20. Podle čl. 4 odst. 1 písm. g) zásad akreditačního úřadu pro výkon kontroly jsou základní náležitosti protokolu o kontrole mimo jiné kontrolní zjištění obsahující zjištěný stav věci s uvedením případných nedostatků a označení jednotlivých ustanovení právních předpisů, které byly případně porušeny, včetně uvedení podkladů, ze kterých tato kontrolní zjištění vycházejí. Podklady, ze kterých kontrolní zjištění vycházejí, však v protokolu uvedeny nejsou. Ve spojení s další námitkou (neumožněním nahlížení do spisu) tak žalobkyně byla výrazně zkrácena na svém právu kvalifikovaně se vyjadřovat ke kontrole.
21. *V osmém žalobním bodu* namítá žalobkyně neumožnění nahlížení do spisu.
22. Podle žalobkyně není možné právo nahlížet do spisu omezit uvedením věty na internetových stránkách úřadu: „O nahlížení do spisu je vždy třeba požádat předem.“ Žalobkyně na podporu uvedeného upozorňuje na stanovisko veřejné ochránkyně práv, že ze správního řádu vyplývá dokonce právo na dálkový přístup do spisu, a sice že „*V době internetu, datových schránek, elektronizace veřejné správy a snah snižovat byrokracii zde máme situaci, kdy se člověk musí osobně dostavit na úřad, aby si vyzvedl prostou kopii dokumentu ze*

spisu. Nic přitom nebrání, aby úředník dokument nekopíroval, ale naskenoval a poslal. Zákon to umožňuje a některé úřady tak postupují, jiné to však odmítají. Žádala jsem ministerstvo, aby praxi úřadů sjednotilo ve prospěch lidí, ale ministerstvo odmítlo. Obracím se proto na vládu, aby tento postup výslovně upravila zákonem“. K tomu žalobkyně dodává, že nelze akceptovat, že spis není připraven pro nahlížení, naopak spis musí být číslován a být připraven v kterémkoli okamžiku, aby se zabránilo jakékoli manipulaci se spisem.

23. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že přes námitky žalobkyně byly osoby podílející se na kontrole dne 5. 9. 2018 pověřeny výkonem kontroly. Žalobkyně námitku ohledně účasti nepověřených osob na kontrole uplatnila vícekrát, avšak nepředložila k ní žádné důkazy. Dle žalobkyně všech 6 osob pověřených kontrolou hrubě porušilo etický kodex akreditačního úřadu. Dle žalovaného však k takovému porušení nedošlo a žalobkyně ani neuvádí, v čem přesně by takové porušení mělo spočívat. Následně se žalovaný vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům.
24. *V námitkách v prvním žalobním bodu* žalobkyně nesprávně směšuje pravidla a postupy pro vnější hodnocení vzdělávacích, tvůrčích a s nimi souvisejících činností vysokých škol a pro kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností. Jedná se o dva různé instituty a Statut pro ně stanovuje odlišná pravidla, byť jsou oba vymezeny v § 84 odst. 1 zákona o vysokých školách. Kontrola dodržování právních předpisů se navíc řídí také kontrolním řádem a Zásadami pro výkon kontroly dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností u vysokých škol Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství (dále jen „Zásady“). Žalobkyní citované ustanovení čl. 15 Statutu, kde jí mělo být upřeno právo dát své stanovisko k důvodům hodnocení, se vztahuje výhradně na mimořádné vnější hodnocení vysoké školy podle § 84 odst. 2 písm. b) zákona o vysokých školách. Předmětná kontrola byla provedena podle § 84 odst. 1 zákona o vysokých školách a čl. 17 Statutu. Nedošlo k porušení práv žalobkyně, jelikož domnělé právo dát své stanovisko k důvodům hodnocení podle čl. 15 Statutu jí v případě kontroly dodržování právních předpisů upravené v čl. 17 Statutu nenáleží.
25. *Ke druhému žalobnímu bodu* žalovaný konstatuje, že předmět kontroly byl dostatečně specifikován předsedou akreditačního úřadu v pověření ke kontrole, v němž předseda konkretizoval, že předmětem kontroly bude obsah bodů a), b) a c), nikoli však d), uvedených v čl. 1 odst. 3 Zásad.
26. *Ke třetímu žalobnímu bodu* žalovaný uvádí, že časový plán uvedený v pověření ke kontrole byl pouze orientační a neměl právní závaznost. Akreditační úřad je oprávněn provádět kontrolu po dobu nutnou k naplnění jejího účelu a časový plán představuje pouze předpoklad doby jejího trvání. Kontrolní řád ani Zásady navíc neukládají povinnost uvádět termín či časový rámec kontroly v pověření ke kontrole. Termín návštěvy na místě byl nadto žalobkyni oznámen přípisem č. j. NAU-242/2018-10, a to více než 30 dnů předem.
27. *Ke čtvrtému žalobnímu bodu* žalovaný dodává, že žalobkyně pro návštěvu na místě připravila na základě požadavku vedoucí pověřené osoby v přípisu č. j. NAU-242/2018-10 osobní spisy studentů do samostatné místnosti, kterou vyhradila pro činnost pověřených osob. Pověřené osoby neodnesly osobní spisy studentů mimo prostory žalobkyně, nenastal tedy věcný důvod k aplikaci ustanovení § 9 písm. d) kontrolního řádu. Osoby pověřené k výkonu kontroly mají navíc právo opatřovat si kopie podkladů nezbytných pro naplnění účelu kontroly a pro doložení kontrolních zjištění. Kopie podkladů, které se při další činnosti pověřených osob v rámci kontroly ukázaly jako nesouvisející s kontrolními

zjištěními, žalovaný skartoval, o čemž byla žalobkyně informována přípisem č. j. NAU-242/2018-16.

28. *V pátém žalobním bodu* žalobkyně opět nesprávně směšuje pravidla a postupy pro vnější hodnocení vzdělávacích, tvůrčích a s nimi souvisejících činností vysokých škol a kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností. Žádný právní předpis ani interní předpis akreditačního úřadu nestanovuje povinnost ustanovovat hodnotící komise ve věci kontroly dodržování právních předpisů, naopak kontrolní řád určuje, že kontrolu provádějí osoby k tomu pověřené. Přípisem č. j. NAU-242/2018-6 žalobkyně sdělila akreditačnímu úřadu, že k těmto pověřeným osobám nemá žádné námítky. Námítku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu, podle něhož se postupuje při kontrole, není-li zákonem stanoveno jinak (§ 28 kontrolního řádu), může účastník řízení uplatnit kdykoli, jakmile se o možné podjatosti dozví. Žalobkyně však toto právo nevyužila.
29. *K šestému žalobnímu bodu* žalovaný poznamenává, že kontrolní řád stanovuje, že protokol o kontrole musí být vyhotoven ve lhůtě 30 dnů od provedení posledního kontrolního úkonu. Jelikož posledním kontrolním úkonem bylo získání harmonogramu konzultací studentů kombinované formy studia v akademickém roce 2018/2019 od žalobkyně, který byl vyžádán dne 19. 9. 2018 a doručen dne 24. 9. 2018, protokol o kontrole zpracovaný ke dni 11. 10. 2018 byl vyhotoven v zákonem stanovené lhůtě.
30. *K sedmému žalobnímu bodu* žalovaný konstatuje, že v části 7 protokolu o kontrole se výslovně uvádí, že pověřené osoby prověřily studijní dokumentaci studentů, kteří podle údajů z matriky studentů mohli být přijati ke studiu až po 1. září 2017. Dále protokol ke konkrétním ilustračním případům uvádí, na základě jakých dokumentů pověřené osoby učinily své závěry o přijetí ke studiu v rozporu s omezením akreditace. Podklady, ze kterých vycházela kontrolní zjištění, jsou tedy v protokolu o kontrole řádně vymezeny.
31. *V osmém žalobním bodu* žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobkyně ohledně neumožnění nahlédnout do spisu. Akreditační úřad postupuje podle běžné a zavedené praxe správních orgánů, a sice, že nahlížení účastníka řízení do spisu je možné po předchozí domluvě termínu. Ohlášení účastníka řízení k nahlížení do spisu předem umožňuje přípravu daného spisu k nahlížení a zajištění přítomnosti referenta (referentů), který spis vede. Tento postup je v souladu s doporučením Ministerstva vnitra. Žalobkyni nebylo upřeno právo nahlížet do spisu, naopak při neohlášené osobní návštěvě sídla akreditačního úřadu pracovníci kanceláře opakovaně rektorovi nabízeli domluvu na termín nahlížení a vybízeli ho, aby stanovil termín podle svých možností, což také vyplývá ze Záznamu o jednání se zástupcem Evropského polytechnického institutu, s.r.o. ze dne 21. 11. 2018, č. j. NAU-242/2018-25. Žalobkyně požádala o umožnění nahlížení do spisu až dne 4. 2. 2019 a dne 8. 2. 2019 její zástupci do spisu nahlédli.
32. Žalovaný uzavírá, že kontrola dodržování právních předpisů provedená u žalobkyně nevykazuje procesní vady ani jiné nedostatky svědčící o nezákonnosti.
33. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (§ 51 s. ř. s.).
34. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

35. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
36. Podle ust. § 84 odst. 1 zákona o vysokých školách *akreditační úřad vykonává u vysokých škol kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností a provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol.*
37. Podle ust. § 84 odst. 2 zákona o vysokých školách *se hodnocení podle odstavce 1 se provádí (a) na základě podnětu ministra, nebo (b) shledá-li Akreditační úřad závažné důvody pro mimořádné hodnocení.*
38. Podle čl. 15 odst. 1 Statutu *může podnět k provedení mimořádného vnějšího hodnocení vysoké školy podat předseda Akreditačního úřadu po předchozím projednání v Předsednictvu, nebo tento podnět může předsedovi Akreditačního úřadu podat nejméně třetina všech členů Rady; podnět musí být odůvodněn. Předseda Akreditačního úřadu k důvodům uvedeným v podnětu vyžádá stanovisko dané vysoké školy; lhůta pro podání tohoto stanoviska činí 15 dnů od doručení žádosti předsedy Akreditačního úřadu. Podkladovým materiálem pro zasedání Rady je zejména podnět členů Rady a případné stanovisko dané vysoké školy; předkladatelem daného bodu programu zasedání Rady je předseda Akreditačního úřadu, nebo členové Rady uvedení ve větě první.*
39. Podle čl. 17 odst. 1 Statutu *se při kontrole vysokých škol postupuje podle kontrolního řádu a Zásad pro výkon kontroly vysokých škol.*
40. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
41. *V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá nezákonné zahájení kontroly. Jak vyplývá z výše uvedených zákonných ustanovení a vnitřních předpisů žalovaného, Národní akreditační úřad vykonává dva druhy činností: jednak kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností a jednak provádí vnější hodnocení vzdělávacích, tvůrčích a s nimi souvisejících činností vysokých škol. Byť jsou obě tyto činnosti uvedeny ve stejném odstavci § 84 zákona o vysokých školách, jedná se o odlišné postupy, které se řídí jinými právními, popř. vnitřními předpisy, o čemž svědčí jak nadpisy, tak obsah článků 15 a 17 Statutu. Ačkoliv čl. 15 Statutu (označený vnější hodnocení vysoké školy) vyžaduje k provedení mimořádného vnějšího hodnocení vysoké školy podle ust. § 84 odst. 2 písm. b) zákona podnět, jeho odůvodnění a stanovisko vysoké školy k němu, čl. 17 Statutu (označený kontrola vysokých škol) takové podmínky neobsahuje.*
42. Městský soud v Praze se proto s ohledem na výše uvedené ztotožňuje s vyjádřením žalovaného, že žalobkyně nerozlišuje pravidla pro hodnocení vysokých škol a pravidla pro kontrolu dodržování právních předpisů. Z čl. 17 Statutu, který se vztahuje na předmětnou kontrolu, z kontrolního řádu, ani ze Zásad pro výkon kontroly dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností u vysokých škol Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství, nevyplývá, že by žalobkyně měla právo na seznámení se s důvody kontroly či právo na podání stanoviska k těmto důvodům, jak nesprávně namítá v podané žalobě. Kontrola byla tedy v daném případě zahájena v souladu s právními předpisy a námitky v prvním žalobním bodu jsou tak nedůvodné.
43. *Ve druhém žalobním bodu tvrdí žalobkyně, že došlo k nedostatečnému vymezení předmětu kontroly.*
44. Podle čl. 1 odst. 3 Zásad *je předmětem kontroly zjištění, zda uskutečňování akreditovaných činností vysokou školou nebo její součástí není v rozporu s ustanoveními zákona o vysokých*

školách, standardů pro akreditace ve vysokém školství, popř. dalších právních předpisů týkajících se uskutečňování akreditovaných činností vysokými školami, zejména zda

- a) činnost orgánů vysoké školy nebo její součásti týkající se vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností probíhá v souladu s částí druhou zákona o vysokých školách a, jde-li o státní školu, s částí šestnáctou zákona o vysokých školách, nebo, jde-li o soukromou vysokou školu, s částí třetí zákona o vysokých školách,*
 - b) uskutečňování studijních programů probíhá v souladu s částí čtvrtou a devátou a se souvisejícími ustanoveními zákona o vysokých školách a se standardy pro akreditace,*
 - c) přijímací řízení a studium probíhají v souladu s částí pátou a se souvisejícími ustanoveními zákona o vysokých školách a*
 - d) udržování systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností probíhá v souladu s částí osmou a se souvisejícími ustanoveními zákona o vysokých školách.*
45. Z citovaného ustanovení čl. 1 odst. 3 Zásad vyplývá, že předmět kontroly je rozdělen do čtyř oblastí. V pověření ke kontrole ze dne 18. 6. 2018, č. j. NAU-242/2018-1 (dále jen „pověření ke kontrole“) předseda akreditačního úřadu vymezil předmět kontroly tak, že uvedl tři oblasti kontroly z výše zmíněného výčtu. Ačkoliv se lze ztotožnit se žalobkyní, že žalovaný rozsah předmětu kontroly limitoval tak, že je shodný s textem Zásad v bodech a), b), c) článku 1 odst. 3 Zásad, nelze bez dalšího usuzovat, že se nejedná o „konkrétní vymezení předmětu kontroly“. Takovému vymezení kontroly nelze v podstatě ničeho vytknout. Zásady, jako vnitřní předpis, upravují postup žalovaného při provádění kontrol vysokých škol. Ze znění těchto Zásad pak v čl. 1 odst. 3 vyplývá, které činnosti a další skutečnosti týkající se vysoké školy mohou být předmětem kontroly. Podle soudu v textu Zásad, jakož i v pověření ke kontrole, je předmět kontroly vymezen dostatečně určitým způsobem, který nezakládá pochybnosti ani o povaze kontroly, která má být provedena. Vzhledem ke skutečnosti, že za stěžejní předmět kontroly lze považovat činnost orgánů vysoké školy v rámci procesu přijímacího řízení a přijímací řízení samotné, body a) a c) citovaného ustanovení Zásad dostatečně konkrétně ozřejmují předmět kontroly. Bližší upřesnění předmětu kontroly by nebylo ani dost dobře vhodné a možné ve fázi zahájení kontroly a není v daném případě ani nezbytné. Podstatnou je skutečnost, nezpochybňovaná ani žalobkyní, že žalovaný předmětnou kontrolou nevybočil z rámce kontrolní činnosti dané zákonným zmocněním. Druhý žalobní bod je rovněž nedůvodný.
46. *Ve třetím žalobním bodu* namítá žalobkyně překročení doby kontroly.
47. V obecné rovině soud uvádí, že i kdyby toto tvrzení bylo pravdivé, nemůže namítaná skutečnost ve svém důsledku sama o sobě znamenat nezákonnost předmětné kontroly, vždy je tuto otázku třeba posuzovat v kontextu konkrétních okolností.
48. V daném případě byl časový plán kontroly stanoven v rozmezí června až srpna roku 2018. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že se nejedná o dokument, který by byl právně závazný pro provádění kontroly a nebylo jej možno z časového hlediska prodloužit, resp. přizpůsobit konkrétně zjištěným nálezům. Lze rovněž konstatovat, že ani kontrolní řád ani Zásady neukládají žalovanému povinnost pevně stanovit termín kontroly a tento plán následně striktně dodržet. Takový stav je žádoucí, neboť nelze dopředu vyloučit, jak dlouhou dobu bude nutno kontrolu provádět, aby mohl být zcela naplněn její smysl a účel. Zajisté lze namítat, že kontrola by neměla trvat nepřiměřeně dlouhou dobu. Za takovou

dobu však v daném případě nelze považovat dobu necelých 4 měsíců od zahájení kontroly až po její ukončení.

49. Námitku žalobkyně, že nedošlo v souladu s čl. 3 odst. 3 písm. f) Zásad k oznámení termínu kontroly na místě nelze akceptovat, neboť ze správního spisu, konkrétně z přípisu ze dne 2. 8. 2018, č. j. NAU-242/2018-10, je zcela zřejmé, že kontrola na místě byla oznámena na den 5. 9. 2018 ve 12,00 hodin, tedy více jak měsíc dopředu, přičemž dle Zásad postačuje kontrolu oznámit zpravidla 5 dnů předem. Výraz „zpravidla“ nadto znamená, že není vyloučeno oznámení o kontrole na místě i v termínu kratším. Námitky ve třetím žalobním bodu jsou tedy rovněž nedůvodné.
50. *Ve čtvrtém žalobním bodu* namítá žalobkyně nezákonné odnětí dokumentů žalobkyně.
51. V návaznosti na posouzení námitek v předchozím žalobním bodu soud k právním účinkům pověření o kontrole, uvádí, že uplynutí plánované doby kontroly nemohlo a nemělo za následek zánik účinnosti pověření kontrolujících osob.
52. Podle ust. § 9 písm. d) kontrolního řádu *je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly povinen vydat potvrzení o zajištěných originálních podkladech, a pominou-li důvody jejich zajištění, neprodleně je vrátit.*
53. Podle ust. § 9 písm. e) kontrolního řádu *je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly povinen umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly.*
54. Tvzení, že pověřené osoby odnesly osobní spisy studentů mimo dohled zástupců žalobkyně, nedodali seznam dokumentů z těchto spisů, které zkopírovaly bez přítomnosti žalobkyně a že části spisů s kontrolou vůbec nesouvisely, soud považuje za nedůvodné. Žalobkyně svá tvrzení nepodpořila žádným důkazem, naopak z oznámení o kontrole na místě vyplývá, že žalovaný požádal o součinnost, která měla spočívat ve zpřístupnění intranetu a studijní evidence přijatých studentů. Žalobkyně v průběhu řízení neprokázala, že spisy byly odneseny mimo dohled zástupců žalobkyně, potažmo neprokázala porušení ustanovení § 9 písm. e) kontrolního řádu. Stran aplikace ustanovení § 9 písm. d) kontrolního řádu se jedná pouze o zajištění originálních podkladů. Potvrzení o vytvoření kopií originálních dokladů zákonem vyžadováno není. Osoby pověřené k výkonu kontroly mají právo opatřovat si kopie podkladů nezbytných pro naplnění účelu kontroly a pro doložení kontrolních zjištění. Kopie podkladů, které se při další činnosti pověřených osob v rámci kontroly ukázaly jako nesouvisející s kontrolními zjištěními, žalovaný skartoval, o čemž byla žalobkyně informována přípisem č. j. NAU-242/2018-16. Čtvrtý žalobní bod je tedy také nedůvodný.
55. *V pátém žalobním bodu* namítá žalobkyně nezákonnost provedené kontroly v neustavení hodnotící komise.
56. Podle čl. 28 odst. 1 Statutu *hodnotící komise jsou poradními orgány Rady pro přípravu stanovisek k jednotlivým správním řízením podle § 83c odst. 2 písm. b) a g) zákona o vysokých školách a pro přípravu zpráv o vnějším hodnocení vysokých škol.*
57. Podle ust. § 4 odst. 1 kontrolního řádu *kontrolu vykonává fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil (dále jen „kontrolující“).*
58. Podle ust. § 28 kontrolního řádu *nestanoví-li zákon jinak, postupuje se při kontrole podle správního řádu.*

59. Podle ust. § 14 odst. 3 správního řádu *účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.*
60. V tomto žalobním bodu (stejně tak jako v prvním žalobním bodu) žalobkyně nerozlišuje (jinými slovy směšuje) mezi dvěma různými činnostmi žalovaného, tedy, jedná-li se o hodnocení vysokých škol či kontrolu vysokých škol. Hodnoticí komise, jak již z názvu orgánu vyplývá, je povolána (krom jiných činností) k přípravě zpráv o vnějším hodnocení vysokých škol. Nejedná se tedy o orgán, který by se jakoli měl podílet na kontrole dodržování právních předpisů. Naopak z výše citovaného ustanovení kontrolního řádu vyplývá, že kontrolu provádí osoby k tomu pověřené. Ustanovení části třetí Statutu, týkající se hodnoticí komise, včetně práva podat stanovisko ke složení hodnoticí komise podle čl. 29 odst. 8 statutu a práva vznést případné námitky podjatosti podle čl. 29 odst. 12 Statutu, se v daném případě neuplatní. Předseda akreditačního úřadu v pověření ke kontrole ze dne 18. 6. 2018 uvedl seznam osob pověřených ke kontrole včetně označení vedoucí pověřené osoby. Přípisem ze dne 26. 6. 2018, č. j. NAU-242/2018-6 žalobkyně sdělila předsedovi žalovaného, že nemá námitky k jemu jmenované komisi.
61. Stran námitky podjatosti soud odkazuje na výše zmíněná ustanovení kontrolního a správního řádu, dle nichž může účastník v řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. Žalobkyně svého práva namítat podjatost úředních osob nevyužila. Nemožnost uplatnit námitku podjatosti podle čl. 29 odst. 12 Statutu neznemožňuje žalobkyni podat námitku podjatosti podle správního řádu. Toto právo jí tak upřeno nebylo a i tento žalobní bod je proto nedůvodný.
62. *V šestém žalobním bodu* namítá žalobkyně opožděné vyhotovení protokolu o kontrole.
63. Podle ust. § 12 odst. 2 kontrolního řádu *se protokol o kontrole vyhotoví ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů.*
64. Žalovaný dne 19. 9. 2018 přípisem s č. j. NAU-242/2018-11 požádal žalobkyni o oznámení termínů konzultací studentů. Této žádosti žalobkyně vyhověla a dne 24. 9. 2018 doručila žalovanému přípis s č. j. NAU-242/2018-12 poskytující požadovanou informaci. Vzhledem ke skutečnosti, že se doručením přípisu jednalo o poslední kontrolní úkon a protokol o kontrole byl zpracován dne 11. 10. 2018, byl protokol vyhotoven v zákonem stanovené lhůtě, tedy 30 dnů. Datum 31. 8. 2018 nelze považovat za poslední kontrolní den, neboť jak již bylo uvedeno výše, jednalo se pouze toliko o orientační časové vymezení. Samotná kontrola trvala déle a lhůta pro vyhotovení protokolu o kontrole byla splněna. Námitky v šestém žalobním bodu proto soud rovněž neshledal důvodné.
65. *V sedmém žalobním bodu* namítá žalobkyně vady kontrolního protokolu.
66. Podle čl. 4 odst. 1 písm. g) *Zásad základní náležitosti protokolu o kontrole jsou: kontrolní zjištění obsahující zjištěný stav věci s uvedením případných nedostatků a označení jednotlivých ustanovení právních předpisů, které byly případně porušeny, včetně uvedení podkladů, ze kterých tato kontrolní zjištění vycházejí.*
67. Soud se neztotožňuje s žalobkyní, že podklady, ze kterých kontrolní zjištění vycházejí, v protokolu nejsou uvedeny. Žalobkyně zřejmě vytyká žalovanému absenci samostatné kapitoly, jež by obsahovala výčet veškerých podkladů. Dle soudu tato kapitola však není nezbytnou náležitostí protokolu o kontrole. Z části 7 protokolu o kontrole je zcela zjevné, jaké podklady pověřené osoby prověřily, příkladmo se jednalo o matriku studentů či

studijní dokumentaci studentů (přihlášky ke studiu, zápisy z jednání prorektorky se studenty, vyrozumění prorektorky o přijetí ke studiu, rozhodnutí rektora o přijetí ke studiu a samotné smlouvy o studiu). Námitka žalobkyně, že v protokolu o kontrole nebyly uvedeny podklady pro jeho vyhotovení, a proto je provedená kontrola nezákonná, je tedy lichá a rovněž tento žalobní bod je nedůvodný.

68. V osmém žalobním bodu namítá žalobkyně neumožnění nahlížení do spisu.
69. Mezi účastníky řízení je nesporné, že rektor žalobkyně se dne 21. 11. 2018 dostavil do sídla žalovaného bez předem sjednaného termínu a domáhal se nahlížení do spisu vedeného žalovaným ve věci kontroly dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností prováděné u žalobkyně a že mu nahlížení nebylo umožněno.
70. K takto formulovanému zkrácení procesních práv žalobkyně, které mělo mít podstatný vliv na výsledek celého řízení, neboť žalobkyně nemohla náležitě hájit svá práva, soud konstatuje, že tato skutečnost sama o sobě neznámá, že by žalobkyni bylo odepřeno její právo seznámit se s obsahem spisu. Žalobkyně ani netvrdí, že nemohla nahlížet do správního spisu kdykoliv, pouze že žalovaný stanovil pro všechny adresáty stejnou podmínku, kterou bylo předchozí sjednání termínu za účelem nahlížení do spisu. Uvedené však ve svém důsledku nemohlo a ani nevedlo k popření práva žalobkyně na nahlížení do spisu. Nadto se soudu jeví i rozumný požadavek, aby se účastníci na nahlížení do spisu objednávali, neboť všechny spisy daného orgánu se nenachází v každou denní dobu v místnosti připravené na nahlížení, eventuálně se mohou nacházet i na jiných pracovištích. Nelze akceptovat bez výhrad požadavek žalobkyně, aby všechny spisy musely být v každou denní dobu připraveny v budově či v místnosti určené k nahlížení, a to nejen z hlediska skutečnosti, že se spisem pracují různé osoby na různých pracovištích, ale například i z hlediska logického.
71. Argument žalobkyně, že se veřejná ochránkyně práv pokoušela o sjednocení praxe ohledně práva účastníků řízení na nahlédnutí do spisu nelze přijmout, neboť jak vyplývá z citace uvedené v závěru žaloby, veřejná ochránkyně práv se ve věci sjednocení praxe obrátila na vládu. Do dnešního dne však k žádnému sjednocení nedošlo a je tak na jednotlivých správních orgánech, aby nastavily podmínky pro nahlížení do spisů rovné pro všechny subjekty. Žalovaný se v usnesení o námitce podjatosti ze dne 4. 12. 2018, č. j. NAU-242/2018-29 dovolává doporučení Ministerstva vnitra ohledně praxe nahlížení do spisu, kde je doporučováno *„kontaktovat dané pracoviště MV ČR, pod které účastník spadá, které oprávněnému sdělí, zda se spis na pracovišti nachází a rovnou dojedná termín, kdy je možno do spisu nahlédnout. Pokud se spis na pracovišti nenachází, bude oprávněného toto pracoviště kontaktovat s nabídkou termínu pro nahlédnutí, jakmile spis na pracoviště dojde.“*
72. V daném případě žalovaný nebyl dopředu upozorněn, že žalobkyně chce využít svého práva nahlédnout do spisu a při její neohlášené návštěvě tak neměl spis k dispozici. Pro úplnost je třeba uvést, jak vyplývá ze Záznamu o jednání se zástupcem Evropského polytechnického institutu, s.r.o. ze dne 21. 11. 2018, č. j. NAU-242/2018-25, ačkoliv byl rektor žalobkyně několikrát vyzván ke sjednání termínu nahlížení, přesto této možnosti nevyužil a ani posléze se na nahlížení již neobjednal.
73. Za této situace dospěl soud k závěru, že procesní práva žalobkyně, jež měla být zkrácena a měla mít podstatný vliv na výsledek řízení, porušena nebyla a osmý žalobní bod tak shledal nedůvodným.

74. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 judikoval, že „ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li a to kumulativně, tedy zároveň, splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka), [...] není-li splněna byť jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odeprít a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout.“ V návaznosti na výše uvedené zdejší soud dospěl k závěru, že tvrzený zásah nesplňuje podmínku nezákonnosti, neboť žalovaný postupoval v souladu se zákonnými ustanoveními, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
75. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. dubna 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu